

PARAULES DE VIDA

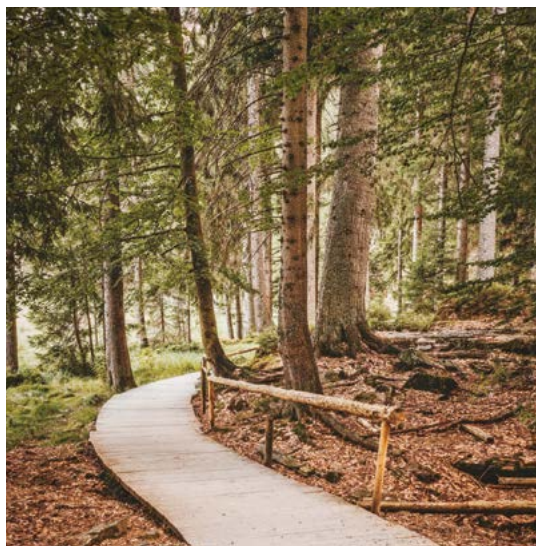
«Demostreu amb fets que voleu convertir-vos»

Quin futur ens hi espera? Aquest interrogant presideix la majoria de debats als Mitjans de Comunicació Social i en converses particulars: quin futur ens espera davant les diverses pandèmies; davant el drama escandalós de la pobresa, dels refugiats i dels sense llar; davant les injustícies per corrupció política i empresarial; davant el drama de l'atur especialment en els joves; davant la manca de vocacions sacerdotals i consagrades, així com de militants laicals.

Més encara ens preocupa la pregunta pel futur que ens hi espera en la missió evangelitzadora. Fa poques setmanes, la paràbola de la viuda i el jutge acabava amb un greu interrogant del mateix Jesús als seus deixebles: *Quan el Fill de l'home vindrà, ¿creieu que trobarà fe a la terra?*

No és qüestió a respondre mitjançant enquestes sociològiques. Amb ampla diversitat d'opinions, i més enllà dels arguments per cadascuna d'elles, tot fa cap a la pregunta radical: jo crec i confio de debò en Jesucrist? Amb una fe autèntica que, arrejada en l'experiència de gràcia viscuda i mirant amb esperança el futur, es recolza en Aquell sobre qui reposa amb força l'Esperit del Senyor, com profetitzava avui Isaïes.

L'esperança cristiana inclou perspectiva d'èxit, sense la qual no hi ha esperança. Ho veiem el diumenge passat i ho celebràvem també en la solemnitat de Tots els Sants contemplant *una multitud tan*

gran que ningú no l'hauria poguda comptar, fidelment drets davant el tron de Déu i de l'Anyell. Vers aquesta meta de la història caminem sinodalment.

Per això ja el Baptista predicava: *Convertiu-vos*; i concretava l'exhortació: *Aplaneu-li el camí al Senyor*. Perquè hi ha obstacles que dificulten greument la vinguda del Senyor que vol omplir la nostra vida de la seva gràcia benefactora. *Obriu en el desert una ruta al Senyor*. Allà on no hi ha camí —al desert, a l'estepa—, allà on la vinguda de Déu sembla impossible per mancances greus (*fondalades*)

o excessos terribles (*muntanyes*) que obstaculitzen el regnat de Déu, *aplaneu un camí per al nostre Déu*.

Fem possible la vinguda creixent de Déu al nostre món! Perquè només quan s'hagin *alçat les fondalades* de la superficialitat i l'egoisme, i *la serralada s'hagi tornat una plana* de justícia i germanor, quan s'hagin *abaixat les muntanyes* de l'orgull i l'individualisme, només *llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom*.

Sota el guiatge de *les Escripures que ens donen força i consol i ens ajuden a mantenir la nostra esperança*, ara més que mai *demostrem amb fets que ens volem convertir*. Hem estat batejats cap a dins de Crist amb l'Esperit Sant i amb foc: reactivem cada dia la gràcia baptismal!

No visquem refiats pensant que «ja complim». *L'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc*. No podem al·legar ignorància. Prou coneixem quins fruits espera de nosaltres *el Pare de Nostre Senyor Jesucrist que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions en l'Esperit (Ef 1,3)* fent-nos de cooperar en la construcció del Regne de Déu ara i aquí. També coneixem quin testimoniatge espera dels cristians la societat que en el fons rebutja l'Església perquè no li ofereix el rostre amable de Jesucrist.

José Luis Arín Roig
Vicari general

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Joan, ... el qui va al davant

A Palestina, entre la gent del poble, cada dia creixia la convicció que alguna cosa canviaria la realitat. Feia més de 70 anys que Roma senyorejaven sobre el país. Els soldats de les legions romanes patrullaven per pobles, viles i ciutats. Però, també, els dissabtes a la sinagoga, les paraules dels profetes tenien un to més il·lusoriador.

Per això, feu impacte quan Joan començà a recórrer la regió del desert de Judea, parlant a la gent. Portava una vida molt austera, vestia amb una pell de camell i menjava llangostes i pantiganes del camp, amb mel boscana.

Molta gent anava a trobar-lo. Uns per curiositat, per la novetat; altres, per engrescar-se en projectes de futur; alguns, enviats per preservar l'ordre públic; altres, per censurar-ne els continguts, si calia... Restava viva la memòria de Teudes primer i Judes el Galileu després, que engrescaren uns quants desvagats i poc-feiners per alçar-se contra Roma. Derrotats, aquestes revoltes quedaren en no res.

El missatge de Joan era precís i contundent: «Convertiu-vos que el Regne de Déu és a prop». Convertiu-vos, canvieu la vostra vida. Gireu-vos de cara a un altre. Doneu l'esquena al que valoràveu

fins ara. Canvieu la vostra manera de pensar. Fixeu-vos una altra escala de valors. Avorriu el mal i feu el bé.

Als qui sincerament volien canviar de vida, els aplicava un signe extern ben visible. Consistia en introduir-se en el riu, confessar els seus pecats i submergir-se uns moments en l'aigua com a senyal de purificació. Aquest ritus l'anomenaren el Baptisme en el Jordà. I Joan era conegut com el Baptista.

Joan acollia tothom. Però l'alterava sobre manera la presència de fariseus i saduceus. Perquè veia que no hi anaven de bona fe. El seu desig de conversió era aparent i mal dissimulat. Amb

ells era dur: «Cria d'escurçons... demostreu amb fets que us voleu convertir...».

Joan, però, només era el precursor del Messies en el temps. La seva presència sempre va precedir temporalment la de Jesús: en ser anunciat el seu naixement, en la seva vinguda al món, en aparèixer en l'escena pública... Davant qualsevol sospita, ell afirmava clarament: «Jo us batejo només amb aigua, però el qui ve després de mi és més poderós que jo. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc». El seu testimoni, Joan el ratificà poc més tard, amb el seu martiri a mans d'Herodes.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRAS DE VIDA

«Demostrad con hechos que queréis convertiros»

¿Qué futuro nos espera? Este interrogante preside la mayoría de los debates en los Medios de Comunicación Social y en conversaciones particulares: qué futuro nos espera ante las diversas pandemias; ante el drama escandaloso de la pobreza, de los refugiados y de los sintecho; ante las injusticias por corrupción política y empresarial; ante el drama del paro especialmente en los jóvenes; ante la ausencia de vocaciones sacerdotales y consagradas, así como de militantes laicales.

Más aún nos preocupa la pregunta por el futuro que nos espera en la misión evangelizadora. Hace pocas semanas, la parábola de la viuda y el juez acababa con un grave interrogante del mismo Jesús a sus discípulos: *cuando venga el Hijo del hombre, ¿encontrará esta fe en la tierra?*

No es cuestión de responder mediante encuestas sociológicas. Con amplia diversidad de opiniones, y más allá de los argumentos para cada una de ellas, todo se dirige hacia la pregunta radical: ¿yo creo y confío de verdad en Jesucristo? Con una fe auténtica que, arraigada en la experiencia de gracia vivida y mirando con esperanza el futuro, se apoya en Aquel sobre quien reposa con fuerza el Espíritu del Señor, como profetiza hoy Isaías.

La esperanza cristiana incluye perspectiva de éxito, sin la cual no hay esperanza. Lo vimos el pasado domingo y lo celebrábamos también en la solemnidad de Todos los Santos contemplando *una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar*, fielmente *de pie delante del trono y delante del Cordero*. Hacia esta meta de la historia andamos sinodalmente.

Por eso ya el Bautista predicaba: *Convertíos*; y concretaba la exhortación: *Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos*. Porque hay obstáculos que dificultan gravemente la venida del Señor que quiere llenar nuestra vida de su gracia benefactora. *En el desierto preparadle un camino al Señor*. Allí donde no hay camino —en el desierto, en la estepa—, allí donde la venida de Dios parece imposible por carencias graves (*valles*) o excesos terribles (*montes y colinas*) que obstaculizan el reinado de Dios, *allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios*.

¡Hagamos posible la venida creciente de Dios en nuestro mundo! Porque solo cuando se hayan *levantado los valles* de la superficialidad y el egoísmo, y *la cordillera se haya vuelto una llanura* de justicia y hermandad, cuando se *abajen los montes y colinas* del orgullo y el individualismo, solo entonces *se revelará la gloria del Señor, y verán todos juntos*.

Bajo la guía de las Escrituras que *nos dan fuerza y consuelo* y *nos ayudan a mantener nuestra esperanza*, ahora más que nunca *demostramos con hechos que nos queremos convertir*. Hemos sido bautizados hacia dentro de Cristo *con el Espíritu Santo* y *con fuego*: ¡reactivemos cada día la gracia bautismal!

No vivamos confiados pensando que «ya cumplimos». *El árbol que no da fruto bueno se tala y se echa al fuego*. No podemos alegar ignorancia. Bastante conocemos qué frutos espera de nosotros el *Padre de Nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos (Ef 1,3)* haciéndonos cooperar en la construcción del Reino de Dios ahora y aquí. También conocemos qué testimonio espera de los cristianos la sociedad que en el fondo rechaza a la Iglesia porque no le ofrece el rostro amable de Jesucristo.

José Luis Arín Roig
Vicario general

Les parròquies de Benicarló han celebrat el Temps de la Creació

El Temps de la Creació és el període ecumènic que va de l'1 de setembre (Jornada Mundial d'Oració per la cura de la Creació) al 4 d'octubre, festa de sant Francesc. Són dies en que tots els cristians resem i revisem les nostres accions vers els altres éssers. El lema d'enguany era «Escolta la veu de la Creació». Sí, tenim molt a escoltar tant del medi natural com de les persones que ens envolten.

Actualment ja hi ha solucions efectives i assequibles per frenar el canvi climàtic i les altres crisis. El que sí falta és estar conscienciats i emprendre accions socials, tal com diu l'encíclica *Laudato Si'*. És prioritari desenvolupar els nostres valors personals

per a portar estils de vida més respectuosos amb la natura i amb la gent. Per això el Papa ens invita a ser custodis de la Creació, participant en associacions catòliques amb aquest fi, com el moviment catòlic *Laudato Si'*.

A Benicarló, el Temps de la Creació s'ha celebrat en els primers tres caps de setmana de setembre. Cada setmana, en dissabte i diumenge, una parròquia rebia informació durant les misses, amb recolliment d'imatges o vídeos i es repartien al final de les celebracions uns fulls, sobre el moviment *Laudato Si'* i les solucions individuals i socials adequades.

Josep Lluís Llor i Diana Lluc
Animadors de *Laudato Si'*

Assemblea de l'Apostolat de l'Oració Xarxa Mundial d'Oració i Servei amb el Papa atenta a les necessitats de la humanitat

El dia 16 d'octubre es va celebrar l'Assemblea de l'Apostolat de l'Oració a la Casa d'Espiritualitat Sant Enric d'Ossó. Ens vam aplegar sòcies de les parròquies de Tortosa, de la Catedral, de Sant Blai i dels Dolors. També ens van acompanyar dos feligresos de Santa Bàrbara i tres sòcies de Rossell.

La presidenta va donar la benvinguda i una breu explicació del que era l'Apostolat de l'Oració i la importància de la pregària de l'Oferiment diari.

Després d'una breu presentació de cadascuna, la presidenta de l'A.O., M.ª Eva Morelló, va donar una xerrada: «Manifestacions de la presència de Déu» i, posteriorment, havent gaudit d'una estona de compartir i de descansar, el nostre consiliari Mn. Blai Ruiz celebrà l'Eucaristia que va oferir-la per les intencions de l'Apostolat de l'Oració.

Després d'un bon dinar i una llarga sobretaula, el nostre consiliari ens va donar una bonica i interessant xerrada on ens parlà de la crida a la santedat seguint l'exemple de cinc sants canonitzats l'any 1622, quatre d'ells espanyols i un italià: un laic, una

dona i tres sacerdots. Tots ells van patir per la seua radicalitat en el seguiment de Jesús, essent mal compresos per la societat del seu temps i, fins i tot, per alguns membres de l'Església: sant Isidre Llauredor, santa Teresa de Jesús, sant Ignasi de Loiola, sant Francesc Xavier i sant Felip Neri.

M.ª Eva Morelló Culubret
Presidenta de l'Apostolat de l'Oració

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «I mentre la fúria de la destrucció i la mort es deslliga i el conflicte s'empijora, alimentant una escalada cada vegada més perillosa per a tots, renovo la meua crida als líders de les nacions: Si us plau, no portin a la humanitat a la ruïna!» (5 de juny).

@Pontifex_es: «No hi haurà una ecologia sana i sostenible, capaç de canviar alguna cosa, si no canvien les persones, si no se les anima a optar per un altre estil de vida menys voraç, més se-

rè, més respectuós, menys ansiós, més fratern» (5 de juny).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant, Esperit de l'amor, infon en nosaltres l'amor, ens fa sentir-nos estimats i ens ensenya a estimar. Ell és el "motor" de la nostra vida espiritual» (5 de juny).

@Pontifex_es: «Maria és la Mare que ens dona el seu Fill Jesús. Maria és el camí que ens introdueix en el cor de Crist, que va donar la vida per amor a nosaltres. Per això l'estimem i la venerem» (7 de juny).

La persona gran en el magisteri del papa Francesc

El dimecres 19 d'octubre ens vam reunir als Serveis Socials de l'Ajuntament de Tortosa un bon nombre de persones grans, la majoria del moviment Vida Creixent, i altres membres dels Esplais de la 3a Edat. Ens van oferir els locals per estar ubicats al centre de la ciutat. El motiu de la trobada fou participar, com tots els anys, de les xerrades a càrrec de Mn. Joan Bajo Llauredó, consiliari de Vida Creixent, qui ens les fa tres vegades al llarg del curs. El tema global del curs actual és: «Pensar en la persona gran. Assignatura pendent», el qual serà el fil conductor de les tres xerrades.

En primer lloc, la Sra. Mònica Ripoll, regidora de Benestar Social, després de la salutació, va agrair la presència de Mn. Bajo, així com la de tots els assistents. També mostrà el seu agraïment la Sra. Cristina Araujo, treballa-

dora social qui, any rere any, assisteix a totes les conferències que imparteix Mn. Bajo. Tot seguit ens comentà el nostre consiliari, que actualment s'ha destapat la soledat i s'han disparat els problemes psíquics en algunes persones grans. El papa Francesc en moltes de les seues locucions parla sovint d'aquesta etapa de la vida. Ens mostrà Mn. Bajo un document, aprovat per la Conferència Episcopal Espanyola, Subcomissió episcopal per a la Família i en defensa de la Vida, titulat «La ancianidad: riqueza de frutos y bendiciones», en el qual hi ha intervingut la Pastoral de la Salut, Vida Ascendente i altres estaments. Són unes orientacions per a la pastoral de les persones grans.

El tema d'aquest primer dia fou: «La persona gran en el magisteri del papa Francesc».

Maria Joana Querol Beltrán

Confirmacions a Morella

El passat dissabte, dia 22 d'octubre, a la parròquia de Morella vam tindre el goig de la confirmació de 16 joves.

Goig especial perquè, com va remarcar el Sr. Bisbe, que uns jòvens de l'any 2022, demanen lliure i voluntàriament rebre la confirmació és un gran motiu d'alegria.

Però no ens hem de quedar en l'alegria de la festa en un moment determinat, sinó que hem de pensar i desitjar que en el fet de dir sí el dia de la confirmació hi ha el desig de continuar tota la vida en el sí donat, perquè no serveix que es vagi canviant d'opció contínuament.

Per això desitgem que tots continuen dient sí a Jesús al llarg de tota la seua vida i viure com Ell ens demana.

Parròquia de Morella

AGENDA

Dijous 8, La Immaculada Concepció de Maria. Catedral, a les 12 h, Missa.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Dalmau (o Dalmai), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fund. de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.

7. □ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de

l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ Dijous [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Dídac Cuauhtlaotzin; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.

11. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 35,1-6a. 10 / Sl 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.

Diumenge II d'Advent (A)

COMENTARI

«Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada»

La primera lectura d'aquest diumenge ens dona tot un programa del que reclama Joan a l'evangeli a tots nosaltres: *Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop*. I més endavant diu: *Demostreu amb fets que us voleu convertir*. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham: els fets són els qui demostren si la nostra conversió és autèntica. No hi ha cap altre «privilegi». Isaïes comença recordant-nos l'esperit que reposarà en el descendent de David que és Jesús el naixement del qual celebrem en el temps d'Advent. El text parla de *la soca de Jesè* (Jesè és el pare de David). *Reposarà en ell l'Esperit del Senyor* que es manifesta en *esperit de saviesa, d'enteniment, de consell, de valentia, de coneixement i de reverència del Senyor*. L'ideal de la seva vida serà *reverenciar el Senyor*. Serà una persona justa que judicarà segons veritat: *No judicarà per les aparences ni decidirà per que senti dir*, es trobarà sempre al costat *dels pobres del país*. Les seves armes són *la justícia i la lleialtat*, és a dir l'amor sempre fidel. I Jesús amb la seva presència entre nosaltres restablirà les relacions que hi havia al paradís entre Déu i l'home, inaugurarà un regne de pau i harmonia. *Conviven* pacíficament els animals que són depredadors (*llop, pantera, lleó*) amb les seves víctimes (*anyell, cabrit, vedell*), en una convivència única. L'home com al paradís tornarà a ser amo de les coses creades. El mal deixarà d'existir i l'home recuperarà la seva relació personal amb Déu, ningú no passarà necessitat i s'establirà l'aliança definitiva que portarà al món la pau. *El coneixement del Senyor haurà omplert el país*: per una banda, vol dir que hi haurà una relació personal de l'home amb Déu i per l'altra hi ha la defensa del pobre i de l'humil. Tot això és el que farà el Crist en el seu naixement i ens indica el camí que ha de seguir la nostra vida. Per això Pau pot dir també que *ben avinguts de cor i de llavis*, interiorment i exterior, *glorifiquem Déu*. Advent és pau, harmonia, bona convivència amb tothom, defensa dels pobres i dels humils.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, la soca de Jesè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor, i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'ossa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jesè que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

▶ Salm responsorial (71)

R. *Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escripures és per instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança.

Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè, ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor. Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És d'ell, que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí".» Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la dextral ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 11,1-10)

En aquel día, brotará un renuevo del tronco de Jesé, y de su raíz florecerá un vástago. Sobre él se posará el espíritu del Señor: espíritu de sabiduría y entendimiento, espíritu de consejo y fortaleza, espíritu de ciencia y temor del Señor. Lo inspirará el temor del Señor. No juzgará por apariencias ni sentenciará de oídas; juzgará a los pobres con justicia, sentenciará con rectitud a los sencillos de la tierra; pero golpeará al violento con la vara de su boca, y con el soplo de sus labios hará morir al malo. La justicia será ceñidor de su cintura, y la lealtad, cinturón de sus caderas. Habitará el lobo con el cordero, el leopardo se tumbará con el cabrito, el ternero y el león pacerán juntos: un muchacho será su pastor. La vaca pastará con el oso, sus crías se tumbarán juntas; el león como el buey, comerá paja. El niño de pecho retoza junto al escondrijo de la serpiente, y el recién destetado extiende la mano hacia la madriguera del áspid. Nadie causará daño ni estrago por todo mi monte santo: porque está lleno el país del conocimiento del Señor, como las aguas colman el mar. Aquel día, la raíz de Jesé será elevada como enseña de los pueblos: se volverán hacia ella las naciones y será gloriosa su morada.

▶ Salmo responsorial (71)

R. *Que en sus días florezca la justicia y la paz abunde eternamente.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 15,4-9)

Hermanos: Todo lo que se escribió en el pasado, se escribió para enseñanza nuestra, a fin de que a través de nuestra paciencia y del consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que el Dios de la paciencia y del consuelo os conceda tener entre vosotros los mismos sentimientos, según Cristo Jesús; de este modo, unánimes, a una voz, glorificaréis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo. Por eso, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios: Es decir, Cristo se hizo servidor de la circuncisión en atención a la fidelidad de Dios, para llevar a cumplimiento las promesas hechas a los patriarcas y, en cuanto a los gentiles, para que glorifiquen a Dios por su misericordia; como está escrito: «Por esto te alabaré entre los gentiles y cantaré para tu nombre.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 3,1-12)

Por aquellos días, Juan el Bautista se presentó en el desierto de Judea predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Este es el que anunció el profeta Isaías diciendo: «Voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos"». Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y de la comarca del Jordán; confesaban sus pecados y él los bautizaba en el Jordán. Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizara, les dijo: «¡Raza de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: "Tenemos por padre a Abrahán", pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toca el hacha la raíz de los árboles, y todo árbol que no dé buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí es más fuertes que yo y no merezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el bieldo en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga.»